

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΟΥΒΙΑΣ κ.ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΘΜ

Την Κυριακή, 1η Δεκεμβρίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β' ετέλεσε στον Ιερό Πατριαρχικό καί Καθεδρικό Ναό Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου την χειροτονία του Σεβ.Μητροπολίτου Νουβίας κ.Ναρκίσσου.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του Σεβασμιωτάτου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Λαρίσης κ.Ιγνάτιος, Φιλαδελφείας κ.Βενέδικτος, Ερμουπόλεως κ.Νικόλαος, Καμερούν κ.Γρηγόριος, Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, Μέμφιδος κ.Νικόδημος, Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου, ο Σεβ.Αρχιεπίσκοπος Πέλλης κ.Φιλούμενος και ο θεοφ.Επίσκοπος Βαβυλώνος κ.Νήφων, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Π.Καΐρου.

Παρέστησαν ο Εντιμ.Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια κ.Χρήστος Καποδίστριας, ο Εντιμ.Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ.Ιωάννης Σιόκας, Πρόεδροι ελληνικών φορέων και συλλόγων της Μ.Πόλεως, οι διευθυντές και το διδακτικό προσωπικό των ελληνικών εκπαιδευτηρίων, οι σπουδαστές της Πατριαρχικής Σχολής Αλεξανδρείας «Άγιος Αθανάσιος», οικογενείς και φίλοι του χειροτονηθέντος Μητροπολίτου από την Ιορδανία και τα Μέγαρα, ως και η ελληνική παροικία.

Ο Μακαριώτατος, κατά την ομιλία Του, με συγκίνηση είπε τα εξής:

Σεβασμιώτατε Άγιε Εψηφισμένε Μητροπολίτα Νουβίας και εν Κυρίω αγαπητέ αδελφέ κ.Νάρκισσε,

‘Ημείς εσμέν οι την εικόνα του Θεού περιφέροντες εν τω ζώντι και κινουμένω τούτω αγάλματι, τω ανθρώπω, σύνοικον εικόνα, σύμβουλον, συνόμιλον, συνέστιον, συμπαθή, υπερπαθή• ανάθημα γεγόναμεν τω Θεώ υπέρ Χριστού.’ (Κλήμεντος, Προτρεπτικός προς Έλληνας, 4). Ο μέγας της Αλεξανδρείας διδάσκαλος Κλήμης θεολόγησε ότι ο άνθρωπος, ως φορέας της σφραγίδος της θεότητας, δεν δύναται να περιφέρεται μακράν του Θεού. Η ζωή του ανθρώπου, ως κατ’ εικόνα Θεού δημιουργίας, είναι εκ της φύσεώς της κοινωνία με τον Θεό. Η ζωή δε της Εκκλησίας, ως του οικείου χώρου επιστροφής του ανθρώπου στην θεία κοινωνία, συνιστά την κλήση και τον προορισμό του ανθρώπου.

Σε αυτόν τον επαναπροσανατολισμό της ανθρωπίνης υπάρξεως εντός της Εκκλησίας, κομβικός είναι ο ρόλος που διαδραματίζει η κλήση της ιερωσύνης, ως κλήση μαρτυρίας και διακονίας, η κλήση των κατά χάριν συμμετεχόντων στην ιερωσύνη του Χριστού να δώσουν ‘καρπόν μένοντα’ (Ιω. 15,16). Η ευθύνη του ιερέως, και δη του αρχιερέως, είναι ευθύνη συνάξεως και οικοδομής στο σώμα της Εκκλησίας των τέκνων του Θεού και ευθύνη καθοδήγησης αυτών στην πίστη. Ωστόσο ‘η πίστις, εάν μη έχη έργα, νεκρά έστιν καθ’ εαυτήν’ (Ια. 2,17). Και η πίστη καθίσταται ζώσα, μόνο εάν είναι ‘δί’ αγάπης ενεργουμένη’ (Γαλ. 5,6), αγάπης δε ‘ου της τυχούσης αλλά της συγκολλώσης ημάς και αδιασπάρως έχειν προς αλλήλους ποιούσης’ (Ι.Χρυσοστόμου, Υπόμνημα εις την Πρός Εφεσίους Επιστολήν 11,1 PG 62,79).

Αυτήν ακριβώς την αξεδιάλυτη συνύπαρξη πίστεως και έργων αγάπης προς όλους εκείνους που το έχουν ανάγκη, η Εκκλησία της Αλεξανδρείας σε καλεί σήμερα να κάνεις πράξη. Σε καλεί να διακονήσεις το ιερό υπόργημα της διαποιμάνσεως της ιστορικής Μητροπόλεως Νουβίας και να καταστήσεις το διαπιστευόμενο στα χέρια σου ποίμνιο ικανό να ανέλθει τις βαθμίδες των κατά Χριστόν αρετών: δικαιοσύνην, γνώσιν, σοφίαν, σωφροσύνην, ανδρείαν, μακροθυμίαν, ανεξικακίαν, αοργησίαν, ελεημοσύνην, πίστιν συν ελπίδι και αγάπη.

Αγαπητέ μου Νάρκισσε,

Έχεις ήδη δώσει δείγματα τρανά και διαπιστευτήρια ισχυρά των θεοπρεπών και θεαρέστων ικανοτήτων σου, διακονώντας το Πατριαρχείο μας αγαπητικώς και θυσιαστικώς

εκ της νευραλγικής θέσεως του Σχολάρχου και Διευθυντού της Πατριαρχικής Σχολής Αλεξανδρείας «Αθανάσιος ο Μέγας». Με ζήλο περισσό και αφοσίωση, πνεύμα οικονομίας και φιλότιμη διάθεση ανήλωσες εαυτόν νυχθημερόν συμμεριζόμενος την στερεά πεποίθησή μου ότι όρος απαραίτητος της ανυψώσεως της Αγιωτάτης Εκκλησίας του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου είναι ο καταρτισμός ανθρωπίνου δυναμικού και μάλιστα με ειδικά προσόντα για τις ανάγκες της Αφρικανικής ηπείρου.

Ανυστάκτως μερίμνησες ώστε οι φοιτητές να βιώσουν την αδιάσπαστη ενότητα Εκκλησίας και παιδείας. Αδιαλείπτως μετάγγισες στους φοιτητές αξίες και γνώσεις τόσο στο στασίδι όσο και στο θρανίο. Με συνέπεια μήσες τους φοιτητές στα νάματα της ελληνικής ορθοδόξου σκέψεως και πράξεως, όπως αυτές διαχρονικά εκφράστηκαν από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας.

Η Πατριαρχική Ευαρέσκεια του θρόνου σου απονέμεται δικαίως, διότι ό,τι και αν σου ανετέθη, το διεκπεραίωσες με ειλικρινή υπακοή και βαθιά συναίσθηση του καθήκοντος. Τις αρετές σου αυτές και κυρίως την δικαιοσύνη, την σωφροσύνη και την εντιμότητά σου διεπίστωσε κατόπιν προτάσεως μου η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος, η οποία σε αντέμειψε για το εκκλησιαστικό ήθος και την άοκνη εργασία σου διά της παμπηφεί εκλογής σου σε Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Νουβίας.

Σεβασμιώτατε,

Είσαι αναμφίλεκτα άξιος να φέρεις εις πέρας και αυτή την ιερή αποστολή που σου ενεπιστεύθη από την Εκκλησία της Αλεξανδρείας. Ωστόσο, στο νέο αυτό σταθμό της εκκλησιαστικής σου διακονίας, μην λησμονήσεις το διπλό κριτήριο επί του οποίου στηρίχθηκε η εκλογή σου. Από την μια πλευρά επωμίζεσαι την ευθύνη διατηρήσεως ασβέστου του φωτός του ευαγγελικού μηνύματος, όπως αυτό αποθησαυρίστηκε από τον Ιδρυτή και Έφορο του Πατριαρχείου μας, Απόστολο και Ευαγγελιστή Μάρκο, σε μια ιστορική επαρχία του θρόνου. Αναλαμβάνεις να ποιμάνεις την ιστορική Μητροπολίτιδα Εκκλησία της Νουβίας, την παγιωθείσα ήδη από του 6ου αιώνας στο αρχαίο βασίλειο της Μερόης, στην περιοχή που απλώνεται από τους εν Αιγύπτω καταρράκτες του Νείλου έως και το εν Χαρτούμ σημείο συγκλίσεως του Λευκού και του Κυανού Νείλου. Αναλαμβάνεις να ποιμάνεις τον προμαχώνα αυτό ορθοδόξου πίστεως, που, παρά τους αντίξοους ιστορικούς ανέμους, άντεξε στο διάβα του χρόνου και ανεσυστήθη ως Μητρόπολη Νουβίας τον 19ο αιώνα, όταν πύκνωσαν οι τάξεις της εκεί Ελληνορθοδόξου Κοινότητας.

Από την άλλη όμως πλευρά επωμίζεσαι την ευθύνη διαδόσεως και εμπεδώσεως του ευαγγελικού μηνύματος στο Νότιο Σουδάν, στο νεώτερο κράτος του κόσμου μας και πεντηκοστό πέμπτο κράτος της Αφρικανικής ηπείρου. Αναλαμβάνεις το χρέος να προσεγγίσεις και να συνδράμεις πνευματικώς τον χριστιανό συνάνθρωπο της περιοχής αυτής, που μπορεί να ταλαιπωρήθηκε επί χρόνια, αλλά πέτυχε να κατακτήσει το δικαίωμα σε ένα κράτος χριστιανικό. Αναλαμβάνεις να ακολουθήσεις την δύσβατη και κοπιώδη ατραπό του σκαπανέα-ιεραποστόλου, ο οποίος θυσιαστικώς εργάζεται προκειμένου να οικοδομήσει εστίες Ορθοδοξίας 'ριπιζομένας υπό παντός πνεύματος και μην περιρροεμένας ταις περιστάσεσι ταις αλμυραίς.' (Μ.Αθανασίου, Εξήγησις εις τους Ψαλμούς, 96).

Στον αγώνα τον καλό θα έχεις κοντά σου τον Πατριάρχη σου, στο πλευρό του οποίου ανήλωσες τον εαυτό σου προς δόξαν θεού. Στον αγώνα τον καλό θα έχεις κοντά σου τους Αρχιερείς μας, τους Κληρικούς και τους ανθρώπους του Πατριαρχείου μας με τους οποίους καθημερινά συνεργάστηκες και οι οποίοι σήμερα δοκιμάζουν συναισθήματα αντιφατικά, λύπης μεν που σε αποχωρίζονται, χαράς δε για την εν Κυρίω πρόδοό σου.

Έντεινε λοιπόν και κατευοδού και αρχιεράτευε, 'ως γαρ το θέλημα αυτού έργον εστί και τούτο κόσμος ονομάζεται, ούτω και το βούλημα αυτού ανθρώπων εστί σωτηρία και τούτο Εκκλησία κέκληται' (Κλήμεντος, Παιδαγωγός, 1, 6, 27, 2). Αμήν!

Ο Σεβ.κ.Νάρκισσος ανέφερε:

Ιησού Υιέ Δαυίδ ελέησόν με!

Μακαριώτατε πάτερ και δέσποτα,

Αγαθή συγκυρία, η φωνή του τυφλού της Ιεριχούς, ομολογία και προσευχή μαζί, η οποία με συντροφεύει τα χρόνια της ζωής μου, έμελλε να ακουστεί από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της σημερινής ημέρας, της ημέρας της εις επίσκοπον χειροτονίας μου. Στην προσωπική μου Ιεριχώ, ο ερχόμενος Κύριος, απευθύνει σήμερα λόγο διαφορετικό: «Συ ουν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού». Σε αυτή την πρόσκληση, προσβλέπω στην αρωγή της θείας χάριτος, η οποία «τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί». Καλούμαι Μακαριώτατε, από τη βούληση της δικής σας αγάπης και την εμπιστοσύνη των Αγίων Αρχιερέων της Ιεράς Συνόδου του παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, να αναλάβω την ιστορική Μητρόπολη Νουβίας και παντός Σουδάν, δέχομαι στην ελαχιστότητά μου τα δεσμά της αρχιεροσύνης και προσβλέπω στην ευχή και την προσευχή τη δική σας και των αγίων αρχιερέων να ολοκληρώσω κατά θεόν, το έργο και την διακονία την οποία μου εμπιστευθήκατε. Θα καταβάλω κάθε προσπάθεια να σταθώ ως σκοπός, φρουρός, ποιμένας και πατέρας για το λαό του θεού, ώστε όλοι μαζί ως ένα σώμα, να στρεφόμεστε προς στον θεό και Πατέρα πάντων ημών.

Μακαριώτατε επιτρέψτε μου, τούτη την ώρα, να αναφερθώ οφειλετικώς σε κάποια πρόσωπα, συνοδοιπόρους της πορείας μου και σε θεσμούς συνκυρηναίους στο δρόμο της ζωής μου, που λειτούργησαν καθοριστικά ώστε να είμαι εγώ σήμερα ενώπιόν σας και στα χέρια σας. Πριν από όλους θα ήθελα να κάνω μνεία των μακαριστών μου γονέων, Σουλεϊμάν και Έμιλυ, για τους κόπους που κατέβαλαν και τις θυσίες που έκαναν για να αναθρέψουν εμένα και τα πέντε αδέρφια μου. Οι ψυχές τους σήμερα χαίρονται και αγάλλονται. Είθε ο θεός να τους ανταποδώσει το καλό που με αγάπη περισσή μας προσέφεραν και να τους αναπαύει τις εν σκηναίς Δικαίων.

Εξαιρέτως εκφράζω στο πρόσωπο του Εντιμοτάτου Γενικού Προξένου της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια, κ.Χρήστου Καποδίστρια, που με τιμάει σήμερα με την παρουσία του, την οφειλετική μου ευγνωμοσύνη και τις εκ βάθους καρδίας ευχαριστίες μου, προς τον Μεγάλο μου Ευεργέτη, την Ελληνική Πολιτεία. Η Ελληνική Πολιτεία, δια της υποτροφίας του Υπουργείου Εξωτερικών, με βοήθησε να περατώσω τις πανεπιστημιακές μου σπουδές και, έκτοτε μέχρι και της παρούσης ώρας, με στηρίζει, με ενισχύει και με τιμά με την ελληνική υπηκοότητα. Για αυτό θα προσεύχομαι πάντοτε για το καλό της Ελλάδος, για την ευόδωση κάθε προσπάθειά της σε καιρούς δυσμενείς και θα παρακαλώ το θεό να την σκεπάζει με την προστασία του, ώστε να κρατά άσβεστη τη φλόγα της ορθοδόξου πίστεως και την μαρτυρία της στον σύγχρονο κόσμο.

Δεν θα ήταν δυνατόν να μην μνημονεύσω την Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, στο οικοτροφείο της οποίας φιλοξενήθηκα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου, υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του τότε μεν πατρός, νυν δε Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, για την συμβολή του οποίου στην πνευματική μου οικοδομή είμαι ευγνώμων. Το δικό του πρότυπο ακολούθησα στη Διεύθυνση της Σχολής μας του Αγίου Αθανασίου, που εσείς Μακαριώτατε μου εμπιστευτήκατε. Το μέλημά μου ήταν πάντοτε να ενσταλάξω σε αυτά τα παιδιά το πνεύμα της αγάπης και της θυσίας για την Εκκλησία και όχι την εκτροπή της θυσίας της Εκκλησίας προς ίδιον συμφέρον. Αυτό άλλωστε με δίδασκε ο εν πνεύματι γεννήσας με Αρχιμ. Νάρκισσος Κατής. Τον θυμάμαι να μου λέει: πρώτα η Εκκλησία και μετά ο εαυτός μας. Λόγια ενός πραγματικά σπουδαίου από το Τάγμα των Σπουδαίων, διά του οποίου φέρω και το όνομα του Αγίου Ναρκίσσου.

Άγιε Φιλαδελφείας και Άγιε Πέλλης μετά της συνοδείας σας, τον πατέρα Σάλεμ, με τον ερχομό σας σήμερα εδώ με τιμήσατε και μου φέρατε την ευλογία του Παναγίου Τάφου και την ζεστασιά της πατρίδας μου, της αγαπημένης μας Ιορδανίας. Σας είμαι ευγνώμων!

Δεν μπορώ να λησμονήσω και τον ευγενή Ιεράρχη της Εκκλησίας της Ελλάδος, τον Άγιο Μεγάρων κ.Βαρθολομαίο, ο οποίος, ως πατέρας και προστάτης, με ευλόγησε και με

τίμησε να διακονήσω κοντά του επί πολλά έτη. Τόσα και άλλα τόσα ο Θεός να του χαρίζει για το καλό που μου έκανε. Στο σημείο αυτό δεν είναι δυνατόν να αντιπαρέλθω τους καλούς μου Μεγαρίτες και τους Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνας στο πρόσωπο του αδελφού μου Αγίου Καμερούν και τον πατέρα Δημήτριο με την συνοδεία τους από τα Μέγαρα. Τους ευχαριστώ για την φιλοξενία και την αγάπη με την οποία με περιέβαλλαν. Ο Θεός να τους έχει καλά!

Άγιε Λαρίσης πάντοτε ήσασταν παρών σε όλα τα στάδια της ιερατικής μου διακονίας και η παρουσία σας σήμερα με τους πατέρες Τιμόθεο και Αχίλλειο αυτό αποδεικνύει. Δεν ξεχνώ, ότι εσείς με τον πατέρα Τιμόθεο και τα πνευματικά σας παιδιά φροντίσατε για μένα σε καιρούς χαλεπούς. Εκατονταπλασίονα ο Θεός να σας χαρίζει, ώστε να συνδράμετε και να στηρίζετε πάντοτε τους αδελφούς σας με την ίδια αγάπη.

Ευχαριστώ επίσης τους ήρωες πατέρες της Πατριαρχικής Αυλής εδώ στην Αλεξάνδρεια, τους πατέρες Μελέτιο και Απόστολο και τους νέους βλαστούς Ζαχαρία και Ραφαήλ. Ευχαριστώ τον Σεβασμιώτατο Άγιο Μέμφιδος κ.Νικόδημο και τον θεοφιλέστατο Άγιο Βαβυλώνος κ.Νήφωνα, που με τιμούν με τον ερχομό τους σήμερα εδώ.

Επιτρέψτε μου εξαιρέτως να αναφέρω τον Άγιο Λεοντοπόλεως και Πατριαρχικό σας Επίτροπο στην Αλεξάνδρεια κ.Γαβριήλ για την αγάπη και κυρίως για όσα έμαθα κοντά του: την αφοσίωση και την αγάπη για την Εκκλησία και εν προκειμένω για το Πατριαρχείο μας, την σύνεση στην αντιμετώπιση των προβλημάτων, τον διαχωρισμό του ουσιώδους από το επουσιώδες, το αυθόρμητο και το άκακο του χαρακτήρος του. Τον ευχαριστώ εκ μέσης καρδιάς για την καλή συνεργασία και για όσα πατρικά προσέφερε εις εμέ.

Και άφησα τελευταίο τον πρώτο, εσάς Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα. Σας είμαι διά βίου ευγνώμων, διότι με καλέσατε και μου εμπιστευτήκατε την θέση του Διευθυντού της Πατριαρχικής Σχολής του Αγίου Αθανασίου και μετά από πολυετή διακονία με προτείνατε στην Αγία και Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου μας για να αναλάβω την διαποίμανση της ιστορικής Ιεράς Μητροπόλεως Νουβίας. Στο πρόσωπό σας βλέπω τον πατέρα της αγάπης, τον προσιτό και απέριττο πρωθιεράρχη, τον γενναιόδωρο άνθρωπο. Η χαρά σας είναι πάντοτε να δίνετε και εμείς να πολλαπλασιάζουμε όσα μας δίνετε. Είμαι σίγουρος ότι αυτή η ίδια αγάπη σας θα με συνοδεύει και στην διακονία που μου αναθέσατε. Αμήν!

Μετά το πέρας της ευχαριστιακής συνάξεως, ο Μακαριώτατος περιεκόσμησε στην Αίθουσα του Θρόνου της Ιεράς Μονής διά πατριαρχικών διακρίσεων τους Σεβ.Μητροπολίτες Λαρίσης κ.Ιγνάτιο και Φιλαδελφείας κ.Βενέδικτο, τον Σεβ.Αρχιεπίσκοπο Πέλλης κ.Φιλούμενος, τον εξ Ιεροσολύμων Παν.Αρχιμανδρίτη Ιερώνυμο, ως και την εκ Μεγάρων Ερίτιμο κα Βασιλική Μωραΐτου για την προσφορά της στο ιεραποστολικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Καμερούν. Τέλος επίσημο γεύμα παρετέθη στο Εντευκτήριο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας επι τη ευσήμω ημέρα.